

Ajøbenhavnsposten.

203

18de Marg.

Torsdagen d. 28. Marts 1844.

Nr. 76.

De forskellige Partier i Tyskland siden Julirevolutionen.

(Efter A. Weil i revue independante, 25de Decbr. 1843.)

Det Julirevolutionen styrte en Throne i Frankrig, satte den, som man ved, hele Europa i Bevægelse. Denne store Rystelse blev følt overalt i Tyskland, hvor Republikens og Keiserdommets Krig, Restaurationens Kampe havde indført mange revolutionære Ideer. Intet Nyt af Værd udgik, maae man tilstaae, fra de Bevægelses, hvis Skueplads Landene dennesides Rhinen dengang vare. Men saa ufrugtbare de end have været, have de dog frembragt nyttige Resultater, idet de have bidraget til Landernes politiske Opdragelse og forberedt den lykkelige Forbindelse, som engang skal samle Europas kraftfuldeste og intelligenteste Nationer under een Fane, i samme Tro og samme Principer.

Det tydiske Folk har savnet en stor Mand under de Bevægelses, som have fulgt Julirevolutionen. En saadan havde funnet samle de nye Krester omkring sig og maatte forberede Fremtrædelsen af en bedre Organisation af Samfundet. Uden Anfaerer og overladt til Tilfældet bandt Tydsterne sig ikke til noget bestemt Symbol. Es muß anders werden, sagde de ganske ubestemt. En Bevægelse fandt Sted, men Intet forandrede sig. Det var altid den samme sociale Orden med de samme Fejl og Skjævheder.

Hvorledes det dengang (1830) gif til i Churfyrstendommet Hessen og hvorledes Sonnen blev sat til Faderens Medregent, er hensindt nok, ligesom ogsaa Forholbet mellem disse to Fyrster. Forresten besidder Sonnen alle Faderens hoie Egenskaber. Man kan betragte ham som en af de første Maend i sit Slags. Han har den Fortjeneste at udvise sin Regerings Principer med stedse større Conseguents i de nørdiske Hovers Paasyn.

En lignende Bevægelse med et lignende Resultat fandt Sted i Brunsvig. Der var en Hertug, som skyldte Hr. von Metternich sin Oppsielse. Han holdt meget af Hunde og Skuespillerinder, men ikke af sine smaa aristokratiske Straatsjunkere. Aristokratiet tog sig Folsets Forbitrelse til Indicigt, som hver Dag ophidsedes ved de indiscrete Meddelelser af en Friseur hos Fyrstens Veninde. Under et Oplob fik man Hertugen til at troe, at man havde et Attentat for mod hans Liv og han var modlos nok til at forlade sin Stad og sit lille Land. Hans Broder besteg Thronen. Han holder ikke af Hunde og adskiller sig altsaa heri fra den durchlaughtige Bro-

der. Uden Modsigelse er der ved denne Revolution gjort et beundringsværdigt Fremskridt.

Lykkeligst gif Revolutionen af i Hanover. Man erholdt et Charta eller en Statsgrundlov. Folket, som sædvanligt strider for en Idee, skulde senere stride for dette barbariske Ord, som ikke har nogen Mening (?).

Ogsaa Preussen kom paa Venene. Et Oplob fandt Sted i Berlin. Det berlinske Folk, som er meget satirisk, fandt Fornoelse i at raabe: es lebe die Freiheit und die Gleichgültigkeit, i Stedet for die Gleichheit. Denne Vittighed, som dog ikke var saa forsærlig revolutionair, medførte Arrestation af flere Borgere. Da Oplobet var heftigt og 3000 Mennesker var samlede paa Slotspladsen og beväbnede lige til Tænderne, fremtraadte Kronprinsen, den nuværende Konge af Preussen, paa Balkonen og sagde: „Mine Born, hvad ville J? Siger det kun, fordrer det, jeg vil tilstaae det“. Vi ville, udraabte man, have Frihed til at ryge Tobak i Thiergarten. En umaadelig latter udbredt. Her standede Revolutionen; dette gode Folk fik naturligvis ikke Lov til at ryge i Haven.

I Frankfurt, denne Kjøbmændenes og Vanquierernes By, var man mere praktisk, men man gif dog ikke videre. Man rebellerede, for at blive fri for at betale 3 Kreuzer (omtr. 8 kr), naar man om Aftenen efter Kl. 9 vilde ind gennem Porten.

Saaledes kom der ikke noget Stort eller Nationalt ud af disse Bevægelses, som med den største Hurtighed fulgte paa hinanden, og som vilde have revet hele Tyskland ned sig efter Julirevolutionen, dersom der var fremtraadt en Mand for at regulere Lidenstaberne og give dem en Retning mod et højere Maal. Dog vare disse Anstrengelser ikke aldeles spildte. De politiske Ideer, som vare udbredte hist og her dennesides Rhinen begyndte at træde ud af deres Isolation. Man traadte sammen, man forberedte sig i Forening. Et fuldkommen nyt Liv aabenbaredes sig. Partier dannede sig og Enhver drømte paa sin Maade om et Samfundsideal, som han bestræbte sig at forfolge.

Om ogsaa de revolutionære Forsøg, som vi saa hurtigt have stzzeret, synes at være uden Viglighed og altid have endt med en Art Comedie, saa er der dog, kan man sige, en virkelig Magt i de Partier, som optræde i Tyskland efter disse Begivenheder, og det er uden Tvivl en af de mest interessante Episoder i Samtidens Historie.

I Spidsen for de Partier, fra hvilke meer eller mindre Tysklands politiske Fremtid skal gaae ud, træffe vi det franske Parti. Ved Siden af dette viser sig det gammeltyske, som søger at lede Landet i en modsat Retning. Derpaa kommer

bach er god, naar man forstaer at tage sig den til Indkøgt". Hvad Fordeel man har havt deraf, er beskendt.

Før Hambachersfesten havde det tydste Politi ikke viist nogen Energi. Fyrsterne frygteede, selve forbundsdagen lod sig nse med sit „hvem der“ uden at vove noget afgjorende Slag. Folket var fuldt af Enthusiasme for de revolutionaire Ideer og Mennesker; det frygteede at stade sig ved en Uagtighed. — Man forbede saalenge som mulig og sikkert havde forbundsdagen gjort store Concessioner, dersom den havde haft at gjøre med et kraftfuldt constitueret Paris. Saa aarvaagent end Politiet var, fandt det dog ikke alle Hovedmændene for det revolutionære Parti, det ansaae dem for sterkere og driftigere end de virkelig var. Det var ved Hambachersfesten, at Politiet saae sine Modstandere ligeover for sig, det erkendte hurtigt, at der ingen Enhed var imellem dem; at de hverken var enige angaaende Malet eller Midlerne, at Storstedelen ikke var gennemringt af de ødlestes Libensfaber. Det tog da Mod til sig, slog det ene Slag efter det andet og traadte raskt ind paa Reactionens Bane. Næsten alle Medlemmer af Hambacher-Forsamlingen blev arresterede, idet de vendte tilbage til deres Hjem. Nogle flygteede til Frankrig, Andre søgte Beskyttelse i Schweiz og dette dobbelte Parti, som nuylig talte 30 a 40,000, var vare beredte til at offre Livet, saae sig pludselig forladt og omringet af et ubarmhjertigt Politi, som nogle Dage tidligere fælvede ved dets Syn, og ikke vovede at arrestere en Tyr, af Frygt for, at han skulle udgive sig for en Patriot.

Dog nedslag dette første Nederlag ikke de tydste Demokraters Mod. Det var i Grunden knn en Overrasselse. Anordnerne af Hambachersfesten gjorde neppe Negning paa et saa stort Antal Venner. De ventede i det Høieste kun at see nogle Hundrede Patrioter og deres Forbauselse var overordenlig, da de saae sig omringede af en Armee. Et Dilekt holdt de sig for Herrer over Tydssland, men saa snart denne Nuus gik over og de saae sig slagne af Politiets, sluttede de deres Kæske fastere sammen og besluttede at vove et afgjorende Slag. De hemmelige Selstabre ved Universiteterne blev indbudne til en Alliance; man udbredte til samme Tid politiske Brochurer i Folket og man trægdede efter lat vinde de spage revolutionære Arrestser, som viste sig i Armeernes Kæske, for den demokratiske Sag. Trivlaadigheden havde gjort alt frugtesloft ved Hambach, Overiselsen skulle gjøre det samme ved Frankfurt.

Hambacher-Mændene, som vare flygteede, eller som man vde fastet i Fængsel, vare i Almindelighed Professorer, Doctorer, Journalister og Advocateer, for Storstedelen Mestemand.

Frankfurt var det unge Studenter og Officerer, som udte af Utalmodighed efter at maale sig med Magten. modtoge de Ordre fra nogle høitstillede, parlamentariske Land, men enhver Forsigtighedsforholdsregel blev blandt dem betragtet som Cujoneri. Der blev besluttet, at man skulle anfældt Forbundssessionen i dens Palads, og man bestemte sig il a seire eller vo.

En merkelig Omstændighed er det, at flere Sonner af Are og høie Embedsmænd sluttede sig til denne Beværgingen af dem isvede, naar han skulle handle, der var

hverken nogen Forræder eller Angiver, i hvorvel Universitets-selstabene havde Forgreninger, der strakte sig vidt omkring i Borgerstabet og Armeen.

Tydsland mangler et fælles Middelpunkt som Paris og London. Der er Livet centraliseret. Forbundsdagen residerer i Frankfurt og denne Stad kan betragtes som Sydtydslands Centrum, men om man ogsaa intager den, saa befinder man sig ikke et Skridt videre, hvis ikke de andre Byer siebliftilig erklære sig for den samme Sag. Man fandt altsaa ikke concentrere alle revolutionære Kæstter paa et enkelt Punkt, man maatte aabspredt dem og i Stihed sikre sig alle de vigtige Byer i Sydtydsland. Der handledes blot om at begynde med en af dem: Frankfurt blev valgt.

Halvtredsindstyve af de driftigste Studenter satte sig i Spidsen for dette Bovestykke. Man besluttede at angribe de to vigtigste Poster i Byen, at falde Folket til Baaben, at stille forbundsdagens Palads i Brand og proclaimere Republikken. Signaler skulle forsynde Seiren til Patrioterne i Mainz, Darmstadt, Heidelberg, Carlsruhe og Stuttgart. I alle disse Byer havde Demokraterne Forbindelser i Armeen og Borgerstabet, som ved den første Underretning om et lykkeligt Udfald skulle have reist Revolutionens Fane. Denne Fane havde de sorte, røde og gule Farver, som tilhørte Tydslands gamle nationale Banner.

København den 28de Marts 1844.

— Hs. Maj. Kongen har allern. formildet den Homospa-then S. C. Lund ved Høiesteretsdom af 11te Jan. d. A. ifsendte Straf af 2 Aars Forbedringshuusarbeide til en Mulct af 100 Abb. til Københavns Fattigvæsens Hovedkasse, hvilken Mulct i Mangel af Betaling bliver at affone med simpelt Fængsel i 5 Uger.

— Det af Dr. Liephardt og Mancini dirigerede Konstberiderselskab, der giver Forestillinger paa det ene af vore Forstads-Theatre, har i den sidste Tid haft et talrigt Besøg, som styrdes saavel de lave Entrepriser som at det stedse sørger for behørig Variation, idet at man her seer Konstberidning, en fortinlig Hestedressur, Voltiger, Dans, Tramplinspring, Pantomimer, Carnevalsscener &c. Dets Forestillinger have nu erholdt et nyt Attractionsmiddeled derved, at Dr. Liephardt, hvis Prestationer paa Tromme for flere Aar tilbage gjorde saa stor Fourre i Dyrehaven, optræder som Tambour-major og blandt Andet udfører „en stor Marsch paa 6 Trommer og 6 Pauker, temponis pas eengang“.

Indbydelse

i Anledning af Thorvaldsens Jordfærd.

Dr. Oldermann, Bisiddere, samt Mestere og Oldgeseller af de ørde Haandvæslauge, som ønske med deres resp. Svende at slutte sig til den høitidelige Procession ved Thorvaldsens Jordfærd, indbydes til et Møde, som afholdes imorgen

(Fredag) den 29de Marts Kl. 12 i Recreationens Locale, Nytorv Nr. 89 anden Sal, for at giøre fornøden Aftale.

København den 28de Marts 1844.

Carl Berling. Louis Klein. J. C. Lund. H. N. Aslund.
J. C. Falk. A. Gold. G. Sichlau. L. E. Lohmann.
C. F. Lier. P. Kohler. A. Møller. A. C. Bang.

S Anledning af Hr. Meugler Westrups Svar i Københavnsposten Nr. 65, skulle vi tillade os nogle Bemerkninger:

Den Magelighed og Eigegyldighed, De behager at bestride os for, ligger alene deri, at vi troede, at det var for Øhens Regning, Palm var reist, thi havde vi vidst at det Modsatte var Tilsfældet, hvilket vi først erfarede om Morgenens, da fulde vi nok været komne til Dem, da De ikke kom til os. De siger, at vor By aldrig har besattet sig med nige Akærer; men det er ikke Tilsfældet, thi da Capt. Jepsen havde med disse at gjøre, har han twende Gangs gjort Forsøg og at det ikke lykkedes at fåe Accord, var ikke Capitainens, men Omstændighederne Skyld, thi han sparsede ingen Umage for sit Bedkommende. De forunder Dem saa høiligen over vort Raad, at lade det børne til om Morgenens med at slutte Accord, falder det dumt, og troet, at De burde casernes som Meugler og Capt. Neumann som Skipper, hvis De havde fulgt det; men vi kan forsikre Dem, at De vilde have handlet fornuftigt, thi hvad adrettedes ved at slutte om Astenen? Intet, efter vor Menning, thi det er os ikke bekjendt, at de Folk, De affluttede Accord med, gjorde Andet end stak Contracten i Kommen og gik til Kois, og først om Morgenens derpaa, gik de til Skibet med tomme Hænder, ikke engang forsynede med Isredskaber, som først kom til Drags om Formiddagen, og bag efter udsendtes. Det er den hurtige og kraftige Hjælp, der tilveiebragtes; men vi ere forresten enige med Dem i, at hurtig og kraftig Hjælp var nødvendig. Til Slutning troe vi, at Deres Eignelse om vort Raad, at det forekom Dem, som naar man fåaen en Mand hænge om Astenen, at lade det tøve til om Morgenens med at slæbe ham ned, passer godt på hvad De falder en hurtig og kraftig Hjælp.

Nogle Dragoere.

Prospecter af danske Herregårde.

Bort Fædreland er i Besiddelse af en stor Mengde smukke og interessante Herregårdsbygninger, som Dag for Dag forsvinde mere og mere. Det er derfor den høje Tid til at foretage det Arbeide, som vi nu have begyndt og som vi ere overbeviste om vil finde almindeligt Bisald, nemlig Udgivelsen af den Samling af Prospecter med tilhørende historisk Beskrivelse, hvoraf nu er udkommet det første Heste. Efter samme Plan vil der hvert Kvartal udkomme et Heste med 3 Prospecter, hvilke vi saa meget som muligt ville bestræbe os for at levere samtidigen af alle de tre danske Hovedprovinser, saa at ethvert Heste kommer til at indeholde een Herregård fra Sjælland, een fra Jylland og een fra Fyen eller Småerne; at denne Regel ikke er fulgt i det første Heste er begrundet i tilfældige Omstændigheder, hvoraf den vigtigste var, at vi ønskede at fremstille en Bygning fra hvert af de tre sidstforlebne Aarhundreder og derfor ved Afhængelsen af vort Materiale fortrinsvis måtte have det Hensyn for Di; derimod vil et saadant Hensyn ikke blive gjort gjeldende i de følgende Hester, saameget mindre som vi især ville bestræbe os

Redactionscontoiret, paa hjørnet af Montergaden og Springgaden Nr. 40, 1ste Sal, er i Regelen nabant fra Kl. 10-12.

Før „Københavnsposten“ og Sendagsbladet „Forposten“ tegner man sig paa Redactionscontoiret eller paa Hjørnet af Abel- og Gøthersgaden Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne paa det nærmeste Postcontoir. Abonnementsprisen er for begge Bladet quartaliter i København 2 Abd. 48 kr. og overlast i Provindserne 3 Abd., og for „Forposten“ alene i København 48 kr., og overlast i Provindserne 64 kr., i hvilket Be- lop alle Udgifter ved Forsendelsen og Distributionen ere inddesatte.

Trykt med Hurtigpresse i det Brunn & C. Bogtrykkeri ved J. C. Lund.

Thorvaldsens Museum
Smastryk-Samling 1844

før at levere eldre Bygninger, fra den Periode, da vor Bygningskonst havde et eget og eindommeligt Præg, altsaa kun undtagelsesois fra det forrige Aarhundrede.

Arbeidet have vi fordeelt saaledes imellem os, at jeg, Richard, leverer Begningerne og jeg, Becker, den historiske Beskrivelse.

København den 12te Marts 1844.

C. Richard. T. A. Becker.

„Prospecter af danske Herregårde“ vil udkomme paa Undertegnede Forlag. Prisen pr. Heste er 1 Abd. 24 kr. Subskriptionen, som er bindende for fire Hester, modtages i samtlige Boglader. Paategnede Planer bedes forinden Udg. April indsendte til

C. A. Reitzel.

Avertissementer.

Under Pressen er:
Elberlings Cæsar de bello Gallici, ny, smukt udstyret Godthæbsudgave med tilhørende Tegninger &c.

Wahlste Bøghandel,

Ubleget Water Twist
hænlig til at slæbe paa Kærrer, af bedste Sort, i forskellige Numre ere,
Franske Handsker
for Damer og Herrer i sorte, lyse og mørke Farver, særliges propre og
gode, 3 Mk. 8 kr. a 4 Mk. Parret, somt:

Franske Shawler

passende til Confirmationsbryg, fra 5 Abd. til 10 Abd. Sk. saas med
mere, meget billigt, paa Østergade Nr. 25 hos

S. C. Omøe.

Af 10 udvalgte Musici

gives

Concert

i Caffehuset paa Kongens Nytorv.

Imorgen, Fredagen den 29de Marts, om Aftenen fra Kl. 7 til 11.

Billetter à 1 Mk., hvorfaf erholdes Fortifikninger for det Salve, til de særlige billige Priser, erholdes ved Indgangen, tillsigemed Programmet.

Orkestret er saaledes anbragt, at Musiken vil kunne høres ligesaa godt i de tilstødende Bærelser som i Concertsalen.

Billetterne gielde kun for den Aften, de ere tagne.

Italiensk Opera paa Høstheater. — Imorgen (Fredag): Anna Bolena, tragisk Opera i 2 Akter af Bellini.

Vesterbroes nye Theater. — Imorgen (Fredag) gives af det Liphardtsske Konstberiderselskab en stor Forestilling, hvori Hr. Joseph Liphardt, berent i Europas største Hovedstæder som første Tambourmajor, for anden Gang vil producere sig saavel paa 1 som 3 Trommer samt udføre en stor Marsch paa 6 Trommer og 6 Pauker, temponis paa engang.

Ansvarhavende Redacteur: J. Davidsen. Udgiver: A. P. Liunge.

Redactionssecretair: J. P. Grønne.

Færdig fra Trykkeriet torsdag Eftermiddag Kl. 9.